

Arrest

nr. 159 962 van 14 januari 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 augustus 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 november 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 november 2015 ingediend door de verwerende partij en gelet op het verzoek tot horen van 18 november 2015 ingediend door de verzoekende partij.

Gelet op de beschikking van 18 december 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 januari 2016.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat VERSTRAETEN, die loco advocaat D. VAN EENOO verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker in het kader van zijn huidige vierde asielaanvraag de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus opnieuw worden geweigerd omdat zijn asielaanvraag niet aannemelijk is, en er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico op ernstige schade is in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter manifest in gebreke blijft. Hij beperkt zich immers louter tot het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek (op de bevindingen van de commissaris-generaal).

Verzoekers betoog en de door hem bij zijn verzoekschrift gevoegde foto's met betrekking tot een zekere H.A.T. en M.S.A., mannen die (door hun omgeving) gedwongen zouden zijn gerekruteerd door de peshmerga, wijzigen niets en doen op generlei wijze afbreuk aan de pertinente vaststelling van de commissaris-generaal dat er geen enkele concrete indicatie is dat de Koerdische autoriteiten werkelijk van plan zijn om verzoeker te rekruteren, en het niet aannemelijk is dat, als er al druk op hem zou worden uitgeoefend, de sociale druk dusdanig groot is dat een weigering om de peshmerga te vervoegen tot een situatie van vervolging zal leiden. Verzoekers algemene bewering omtrent de twee voornoemde personen ontkracht, noch weerlegt en werpt geen ander licht op de concrete en objectieve informatie van het Commissariaat-generaal vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er geen concrete aanwijzingen zijn dat er werkelijk gedwongen rekruteringen plaatsvinden, doch integendeel de peshmerga zelfs in bepaalde gevallen dienstwilligen weigert die zich aanbieden. Verzoeker brengt hoe dan ook, zo oordeelde de commissaris-generaal terecht, geen concrete en geloofwaardige indicaties aan om zijn persoonlijke vrees voor rekrutering aannemelijk te maken.

Verzoeker verwijst thans naar een bij zijn verzoekschrift gevoegde foto van beweerdelijk zijn broer in militaire uitrusting alsook in een groepsfoto, doch hij gaat niet concreet in op, minstens ontkracht, noch weerlegt hij hetgeen omtrent zijn broer F. in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name dat diens situatie niet vergelijkbaar is met de zijne aangezien zijn broer een vrijwillige rekrut was bij de militaire academie van de peshmerga die na het doorlopen van zijn militaire training werd ingezet aan het front, en dat diens deelname aan de gewapende strijd als professioneel militair dus allerminst een exponent gedwongen rekrutering door de peshmerga is. Door de commissaris-generaal werd tevens terecht vastgesteld dat verzoekers bewering dat zijn omgeving zal eisen dat hij F. wreekt een niet onderbouwde assumptie van zijnentwege is, daar hij tot op heden geen enkele concrete indicatie heeft dat dit werkelijk het geval is, een vaststelling welke verzoeker -die hiertoe geen (ernstige) poging onderneemt, niet in een ander daglicht plaatst.

Verzoekers relaas is niet aannemelijk en kan derhalve geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming.

3. Wat de subsidiaire bescherming betreft op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, verwijst verzoeker, onder andere aan de hand van een als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde foto van 28 juli 2015 met een oorlogstafereel, naar de recente ontwikkelingen in Irak. Daar de meest recente informatie in het dossier dateert van 25 januari 2015, is het de Raad onmogelijk om zich op basis van deze informatie, de algemeen gekende onrustige situatie in Irak mede in acht genomen, een actueel en correct beeld te vormen aangaande de situatie in de verklaarde regio van herkomst van verzoeker.

4. Gezien de Raad in deze de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het hem aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg lijkt het er op dat de bestreden beslissing dient te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verwerende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden).

3. De Raad wijst er vooreerst op dat de verwerende partij op 5 november 2015 een aanvullende nota en een actuele COI "Irak. De veiligheidsdiensten in Kurdistan Region of Iraq", d.d. 10 september 2015 heeft bijgebracht.

De Raad wijzigt zijn standpunt van de beschikking dienaangaande en stelt de partijen daarvan in kennis.

4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 3 november 2015, voert verzoekende partij aan dat zij thans in het bezit is van een foto die haar actuele vrees bevestigt vermits daaruit blijkt dat haar dorp en huis vernield werden door een aanval van IS. Verzoekende partij is van oordeel dat er een nauwkeurig onderzoek moet gevoerd worden naar haar actuele en reële vrees voor vervolging.

4.2. Verwerende partij repliceert dat zij naar de aanvullende nota en de actuele informatie in de COI verwijst.

4.3.1. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekende partij in wezen niet verder komt dan het volharden in de door haar aangevoerde problemen en bijgevolg in het geheel niet ingaat op voormelde in de beschikking aangevoerde grond, met name dat het relaas niet aannemelijk is en als dusdanig geen aanleiding kan geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, noch van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Derhalve wordt hieraan geen afbreuk gedaan.

4.3.2. Wat betreft de actuele situatie in de regio van herkomst van verzoekende partij, met name de provincie Erbil in Noord-Irak, blijkt uit de informatie bijgebracht middels aanvullende nota door verwerende partij (COI Focus "*Irak. De veiligheidsdiensten in Kurdistan Region of Iraq*", dd. 10 september 2015) dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Régional Government (KRG), nog steeds significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Kurdistan Région of Iraq (KRI) regio kent een zekere mate van stabiliteit, sociale cohesie en efficiënt optredende veiligheidsdiensten. Uit dezelfde informatie blijkt bovendien dat deze regio grotendeels ontsnapt aan het geweld dat anno 2014-2015 in Irak plaatsvindt. Wat het grondoffensief betreft dat IS sinds juni 2014 in Irak voert, dient opgemerkt te worden dat dit hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal-Irak. De gebieden waar er strijd wordt geleverd tussen de Koerdische peshmerga en de militanten van IS betreffen de zogenaamde betwiste gebieden, waaruit het Iraakse leger zich in juni 2014 massaal had teruggetrokken en waarover de Koerdische peshmerga, in een tegenoffensief tegen IS (eind 2014 - begin 2015), opnieuw de militaire controle verwerven. De loutere bewering van verzoekende partij dat zij thans in het bezit is van een foto waaruit blijkt dat haar dorp en huis vernield werd door een aanval van IS, vermag voormelde objectieve informatie die gesteund is op talloze bronnen, niet in een ander daglicht te stellen. Na grondige analyse van de beschikbare informatie, is de commissaris-generaal terecht tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil en Suleymaniyah thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

5. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Irak.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien januari tweeduizend zestien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M.-C. GOETHALS